

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie ze skargi J. R. o wznowienie postępowania w sprawie  
z wniosku M. T. przy uczestnictwie Miasta W.  
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,  
zakończoną prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w W.  
z dnia 19 stycznia 2000 r., sygn. akt II Ns [...],  
przy uczestnictwie K. R. - G.,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 września 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie M. T.  
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.  
z dnia 18 marca 2013 r., sygn. akt IV Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od M. T. na rzecz J. R. kwotę 900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;**
- 3) przyznaje adwokatowi J. J. ze środków budżetowych Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w W. kwotę 1.350 (tysiąc trzysta pięćdziesiąt) zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną wnioskodawczynie z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądowym, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych przez art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został przez wnioskodawczynię uzasadniony wskazaniem na nieważność postępowania (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 3 k.p.c.), wynikającą z naruszenia art. 48 § 3 k.p.c. w ten sposób, że „w składzie Sądu drugiej instancji wydającego zaskarżone postanowienie uczestniczyła sędzia orzekająca w wydaniu postanowienia z 16 marca 2007 r., a sprawa dotyczyła rozpoznania skargi o wznowienie postępowania”.

Z art. 48 § 2 k.p.c. rzeczywiście wynika, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego skargą o wznowienie, nie może orzekać co do tej skargi. Problem jednak w tym, że w niniejszej sprawie orzeczeniem „objętym skargą o wznowienie” oczywiście nie jest, jak zdaje się przyjmować skarżąca, postanowienie Sądu Okręgowego z 16 marca 2007 r., lecz postanowienie Sądu Rejonowego w W. z 19 stycznia 2000 r., a w wydaniu tego postanowienia z całą pewnością nie uczestniczyła sędzia I. W.-P.. Sędzia ta rozpoznawała natomiast dwukrotnie apelację od postanowienia wydanego przez Sąd Rejonowy na skutek rozpoznania skargi o wznowienie postępowania. Według art. 48 § 1 k.p.c. taka sytuacja nie jest przesłanką wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy. Wypada zauważyć, że według pkt 3 tego przepisu sędzia podlega bowiem wyłączeniu od rozpoznania sprawy, w której w instancji niższej brał udział

w wydaniu zaskarżonego orzeczenia, nie zaś sprawy, w której rozpoznawał już raz środek zaskarżenia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. oraz § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 1 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461), orzeczono jak w postanowieniu.

O wynagrodzeniu należnym pełnomocnikowi z urzędu orzeczono na podstawie § 2 i § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 1 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).